

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Vor Moder Jord

Citation: Larsen, Thøger: "Vor Moder Jord", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid54471/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Vor Moder Jord

(Ved Indvielsen af Harboøre Forsamlingshus)

Er Kraften, hvorved Livet gror
af Verdens muldne Kloder,
en kærlig Gud og Fader vor,
er Jordens Muld vor Moder.

Af Muld og Hav sprang Livet frem
i fjernt forglemte Tider.
Til Muld og Hav gaar Livet hjem
hvergang det Døden lider.

Vor Moder er saa skøn og streng,
saa gavmildt rig tillige.
Hun har sin Sal og Brudeseng
midt i vor Faders Rige.

Og bærer vi i Sjæl og Marv
vor Faders Billed ristet,
vor Moders fik vi og i Arv
og ønsker ej det mistet.

Det Barn, som Livet blev Gevinst,
det Barn, hvis Sundhed kendes,
det elsker ej sin Moder mindst,
men priser sig som hendes.

Og naar vi siger: »Fader vor« –
med Andagtstanker skære,
vi mindes og vor Moder Jord
med Tak og Pris og Ære.

Sommermorgen

De svangre Mulde fjernt og nær
i Nattens Dugg var døbt,
og Himlen hvilte høj og skær
i svale Farver svøbt;
den hvilte som et Drømmersind,
der vaagner mer og mer,
der frem mod Lyset længes
og aner, før det ser.

Et Fuglenyn ad Høj og Dal
gled frem, men brødes snart
af Gøgekuk og Hanegal,
der varsled dybt og klart
om anet Morgen-Kildespring
bag Horisontens Rand,
om Dag for aabne Øjnes
Begger mod aabent Land.

Mens Østens Æter drømte tavs
i svangre Farvedrag,
og Nat gled vesterud til Havs
som Himnelskygge svag –
blev Drømmen varm i dyb Nordøst,
jøg Rødme under Sky – –
af denne unge Rødme
sprang ud det gyldne Gry.